

מנדל אייל ברוז

בן יחזקאל ואסתר. נולד בשנת 1925 בלבובLIN שבספולין. ב-1935 עלה ארץ עם הוריהם והתיישבו בירושלים. למד בבית-ספר עימי ובישיבת "עוז-חיים" ולאחר מכן החל לעבוד כפועל-אפייה. הטרף בגיל צעיר למחתרת אצ"ל וביצע כל משימה במשימות ובקוררות. נאסר על ידי הולשת הבריטית, ישב חדש אחדים במחנה-המעצר בלטרון וושוחרר בתנאי מעצר-ביתה.

בחורף תש"ח, משהוקמו בסיסי אצ"ל בגלו, התגייס לשירות והשתתף בהגנת ירושלים ובקרבנות נגד הערבים. משנהרגה אמו בהפוגזה נכנס אל הבית תחת מטר יריות והוציא את גויתה לקבורה. ביום קומו משבעת ימי האבל חזר לבסיסו בצפון ירושלים, הספיק עוד לומר "קדיש" אחד לעילוי נשמה, ומיד אחריך התיצב להשיב אש לעربים שפתחו בהתקפה. ב-30.5.1948 נפצע פצעי מוות, הספיק לומר עוד: "נקמתי את נקמת אמי ונקמת אחיו ואחותי בפולין" — ואחר יצאה נשמהו. היה קבור בשיכון-באדר א' ב-3.9.1950 הועבר למנוחת-עולםם בבית-הקבורות בגבעת-שאלן בירושלים.